

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

XI. (XXVII.) ÉVFOLYAM, 34. SZÁM 2016. AUGUSZTUS 27.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51a; Telefon: 06 (1) 787-8621

A DOLGOZÓKTÓL

FÜGG A JÖVŐ

MUNKÁSPÁRT

9 770865 514004

16034

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNAUNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

A LEJTMENET-TÁRSADALOM

Nem tudom, emlékeznek-e még a páternoszterekre? Ez olyan örökmozgó liftféle, amely körbe-körbe megy, le és fel, fel és le. A használatához kell némi ügyesség. Ugyanis mozog. Igaz, lassan, de mozog. Ha be akarsz szállni, el kell kapni az ütemét. Az egész akkor izgalmas, ha már mások is vannak benne, vagy többen várnak rá. Így aztán könnyen le lehet maradni, különösen a felmenetről.

Lejtmenet-társadalomban élünk, Abstiegsgesellschaftban, mondja a német szociológus, Oliver Nachtwey. Az európai társadalmak a szociális felemelkedés és a szociális integráció társadalmából a széthullás, a hanyatlás, a polarizálódás irányába mennek. Liftes hasonlattal élve: lejtmenetben vannak. A tragédia az, teszi hozzá, hogy nincs két lift, egy a tehetőseknek, egy a többieknek. Az egész társadalom lefelé megy.

A német úr valójában nem a munkáságért, nem a dolgozó osztályok sorsáért aggódik, hanem a középrétegért. Ők kerültek lejtmenetbe, s a lift mintha elszabadult volna, egyre gyorsabban süllyed.

A középréteg a kapitalizmus pillére, a stabilitás, az osztálybéke garanciája. Ha a középosztály elég jól él, engedi, hogy a szupergazdagok még gazdagabbak legyenek. Nem háborog, nem tiltakozik. És ami nem kevésbé fontos a kapitalizmusnak: a nála szegényebbeket pedig nem engedi fel felé menni, elnyomja az ellenállásukat, szétrombolja történelmi értékeiket és hitüket, kizárja őket a kultúra, a szellem világából.

Ügyvédek, tanárok, építészek, alkalmazottak, tőzdecápák, a médiavilág haszonélvezői. Évtizedek alatt a középosztályhoz való tartozás életmóddá vált. Étteremben reggeliztek, ebédeltek, tellett elegáns ruhákra, kocsikra, színházra, klubéletre.

Szabadságot hirdetnek politikában, gondolkodásban, szerelemben, sőt a nemük megválasztásában. Nem ismernek határokat. Európaiak, a földrés a hazájuk, sőt a világ.

Győzteseknek érzik magukat. Legyőzték a két legnagyobb ellenséget, a fasisztust és a kommunizmust. A fasiszták az életükre törtek, de a kommunisták követték el az igazi bűnt: elvették a pénzüket, létük értelmét.

Szolidárisak a migránsokkal. Miért is ne? Olcsó munkaerő, nagyobb profit, valamiből fenn kell tartani a középosztályi létet. Arról nem is beszélve, hogy önmagukat oldozzák fel a múlt bűnei alól, és makulátlan erkölcsi bizonyítványt vesznek a jövőre.

Most iszonyú félelem uralkodik el rajtuk. Ha meg akarják tartani az eddigi életszínvonalat, le kell mondani a luxusról, többlet munkát kell vállalni. Vagy, és ezért a pánik: lecsúsznak a dolgozó osztályok szintjére.

Kegyetlen harc folyik a túlélésért. A szomszéd, a barát, a rokon már nem számít, csak én éljem túl! Más népek se számítanak! A kelet-európai népeket egy nagy Európai Egyesült Államokba kell behajtani, elég a különködésből, az önállósodásból, a nacionalista allűrökből! Szíriába, Ukrajnába ne

gyárakat vigyünk, ennivalót és gyógyszer! Nem! Demokráciát exportáljunk, a miénkét!

De mi legyen otthon? – gondolkodik el a középosztály. Fasisztust? Nem, nem, soha! De már annyira összezavartuk a dolgokat, hogy nem tudjuk eldönteni, hogy igazi fasiszták jönnek szembe az úton, vagy csak egyszerűen jobboldali emberek, jobboldali pártok, akik más korban másként gondolkodnak. Egy biztos: jönnek és nem fognak megállni.

Jobboldali populizmus sem kell! Nem kérünk a bankadókból, a vagyoadóból, a reklámadóból. Ne a mi pénzünkben tegyenek rendet! Ja, és senki sem mondja meg, melyik kávéházba járhatok.

Kommunisták? Nem, köszönjük nem. Bár nem lehet nem észre venni, hogy erősödnek. Jobb válaszokat adnak, mint a mi hagyományos pártjaink. Ma már valóságos alternatívát mutatnak fel, s csak idő kérdése, mikor akarnak a tömegek feléjük fordulni.

Jöjjön egy erős, demokratikus szociális állam, egy Sozialstaat! – hirdetik a középosztály ideológusai. Jöjjön egy baloldali demokratikus populista politika! Ne népről beszéljünk, hanem lakosságról, a démoszról. A nép provinciális, poros, és nem fér bele a migráns, de a démoszba befér akárki és akármi.

A középosztály Európa nyugati részén pánikfélelmet él át. A pánik megbénítja gondolkodását. Nem építi, pusztítja Európát, az európai létet. A középosztály nem teremtheti meg az új Európát.

Európa jövője a dolgozó tömegektől függ. Azoktól, akik munkájából egyre gazdagodnak a milliárdosok. Azoktól, akiktől végeredményben a középosztály szolid polgári léte is függ. Új értékeket ők hozhatnak. A pénz helyébe ők állíthatják az embert. Ők teremthetnek új egyensúlyt. Ők emelhetik ismét magasra az európai ember, az európai dolgozó emberek alkotóképességét, ők szerezhetnek új helyet a világ népei között. Holnap, vagy holnapután, de ők jönnek. Nekik kell jönniük.

EGY HÉT A MUNKÁSPÁRT ÉLETÉBŐL

Augusztus 17.

Thürmer Gyula, a párt elnöke fogadta Martín Saadtjian urat, a Venezuelai Bolívari Köztársaság magyarországi nagykövetségének ideiglenes ügyvivőjét. Megerősítette: a Munkáspárt szolidáris a bolívari forradalommal.

AUGUSZTUS 19.

A Bács-Kiskun megyei szervezet Kecskeméten megrendezte a hagyományos augusztus 20-i megemlékezést. Kiss Lászlóné és Kalapos Mária vezetésével kulturális műsort adtak elő az irodalmi színpad tagjai. A rendezvény szónoka Thürmer Gyula volt.

AUGUSZTUS 18.

A Munkáspárt Borsod-Abaúj-Zemplén megyei szervezete első ízben rendezett augusztus 20-i megemlékezést Miskolcon. Fülöp Józsefné miskolci elnök bevezetője után a Munkáspárt elnöke mondott beszédet. A rendezvényen jelen volt Budai Ferenc megyei elnök és Kónya Béla, a KB tagja.

IDŐKÖZI ÖNKORMÁNYZATI VÁLASZTÁSOK

2016

AUGUSZTUS 19.

Egész héten nagy munka folyt az ajánlások összegyűjtésére az október 2-i időközi önkormányzati választásokra. Jászszentandrás, Szúcs, Old településeken már befejeződött az ajánlások gyűjtése. Folytatódik a munka Jászkisér, Aba, Fülöpháza településen, továbbá Budapesten, Soroksáron és a Pest megyei Kartalon.

60 ÉVE TÖRTÉNT – 1956 TANULSÁGAI

„60 ÉVE TÖRTÉNT – 1956 TANULSÁGAI”. LAPUNK ÚJ SOROZATÁNAK ÖTÖDIK RÉSZÉT OLVASHATJÁK MOST. LEGUTÓBB AZZAL ISMERKEDTÜNK MEG, MIKÉNT SZÜLETETT ÉS MIVÉ VÁLT NÉHÁNY HÓNAP ALATT A PETŐFI KÖR. OLYAN FOGALMAKKAL TALÁLKOZTUNK, MINT REFORM, FORRADALOM, ELLENFORRADALOM.

KAPITALIZMUS- SZOCIALIZMUS

Magyarországon 1948-tól beszélünk szocializmusról. Mi volt az alapvető változás az 1945 előtti kapitalizmushoz képest?

A tőkés társadalom, más szóval a kapitalizmus olyan társadalom, ahol a politikai hatalom a tőkésosztály kezében van; a termelő eszközök, gyárak, bankok többsége magántulajdonban van; a gazdaság működésének alapja a piacgazdaság, azaz az alapvető folyamatokat a piac szabályozza. A kapitalizmusban a megtermelt javakat a tőke alapján osztják el.

A szocializmus ezzel szemben olyan társadalom, ahol a munkásosztály, a dolgozó osztályok kezében van a politikai hatalom; a termelő eszközök, gyárak, bankok többsége közösségi tulajdonban van; a gazdaságirányításában tervgazdaság érvényesül. A szocializmusban az elosztás elve a munka. Mindenki az elvégzett munkája alapján részesül.

A szocializmus építésének módszereiről akkoriban kevés gyakorlati tapasztalat állt rendelkezésére. Lényegében csak az, ami a Szovjetunióban történt. Ebből adódóan több kérdés is felmerült.

Egyrészt, a szovjet modell az egyetlen lehetséges útja-e a szocializmus építésének vagy van más is? Az MDP 1953 júniusi határozata lényegében azt mondja, hogy lehetséges, sőt szükséges más út is. A hadiipar nagyon gyors fejlesztése lehetett indokolt egykor a Szovjetunióban, de szükségtelen Magyarországon. A politikai hatalom gyakorlása egy olyan hatalmas országban, mint a Szovjetunió nagyobb centralizációt követel meg, ami viszont nem indokolt egy kis országban, mint Magyarország.

Másrészt, a szovjet modell hibáinak bírálata alapot adhat arra, hogy a szocializmus alapvető jellemzőit felülvizsgáljuk, és azt mondjuk: van szovjet szocializmus, van magyar, német, kínai és más szocializmusok, amelyek alapvető tulajdonságaikban különböznek egymástól? A válaszunk erre egyértelműen: nem. A szocializmus nemzeti sajátosságoknak megfelelő építése nem jelenthet eltérést a szocializmus közös jellemzőitől, mert az már a szocializmustól való eltérést jelenti.

MEGÚJULÁS, REFORM: LEHETŐSÉGEK ÉS HATÁROK

A kapitalizmus is és a szocializmus is hosszú történelmi folyamatban jön létre, formálódik és fejlődik. A fejlődés egyrészt annak következménye, hogy az uralkodó osztály

AZ MDP VEZETÉSE 1949-BEN

tapasztalatokra tesz szert a társadalom irányításában. Másrészt, a technika, a tudomány fejlődése és hatással van a társadalmi rendszer fejlődésére.

Az általános fejlődés mellett minden társadalmi rendszerben lehetségesek reformok. A reform lényeges gazdasági, politikai és egyéb módosításokat jelentő változássorozat egy adott társadalmi rendszer keretein belül. A reform kiterjedhet a politikai rendszer működtetésére, a gazdaság irányítására, a szellemi életre.

Ha az adott társadalmi rendszer valamelyik alapvető tulajdonságát elveszik, akkor megváltozik a társadalmi rendszer jellege. A társadalmi rendszer fenntartása az uralkodó osztály alapvető érdeke, ezért minden eszközzel védelmezi a saját rendszere fenntartását.

Amennyiben a reform az adott társadalmi rendszer alapvető tulajdonságainak megváltoztatását tűzi ki célul, az már nem reform, hanem rendszerváltás.

RENDSZERVÁLTÁS, FORRADALOM, ELLENFORRADALOM

Az egyik társadalmi rendszerből a másikba való átmenet nem mehet végbe fejlődés vagy reformok útján. Ennek az oka az, hogy az átmenet a társadalmi rendszer alapvető tulajdonságainak változtatását igényli.

Az egyik társadalmi rendszerből egy másik társadalmi forradalom útján léphetünk át. A forradalom felszámolja egy adott társadalmi rendszer alapvető tulajdonságait, és létrehozza az új társadalmi rendszer ismérveit.

Ellenforradalomnak nevezzük azt, amikor egy társadalmi rendszeren belül a korábbi társadalmi rendszert megtestesítő osztályok akarnak fordulatot végrehajtani és visszatérni a korábbi rendszerhez.

A forradalom vagy ellenforradalom kifejezés használata persze attól is függ, hogy melyik társadalmi osztály szemszögéből vizsgáljuk. A tőkés rendszer ma 1956-ot forradalomnak nevezi, mivel a szocializmus megdöntését a maga szemszögéből pozitív lépésnek ítéli, másrészt, ezt a pozitív érzést akarja a tömegeknek sugallani. A dolgozó osztályok szempontjából érthető, hogy a szocializmus megdöntésére irányuló kísérletet ellenforradalomnak nevezik.

Itt is vannak történelmi sajátosságok. Horthy Miklós a maga rendszerét ellenforradalminak nevezte. Annak ellenére, hogy ugyanúgy a tőkés rendszer visszaállítását tekintette feladatnak, mint az 1989 után létrejött rendszer.

REFORM A SZOCIALIZMUSBAN

A szocializmus a reform szükségességével először az 1920-as években találkozott. A Szovjetunió éppen csak túl volt az első világháborún, a nyugati hatalmak intervencióján és a polgárháborún. Az ország éhezett. Lenin vezetésével ekkor hirdetik meg az „új gazdaságpolitikát”, a NEP-et. A lényege: a munkásosztály szilárdan kezében tartja a politikai hatalmat, a gazdaság fő irányait és arányait az állam határozza meg. Más területeken az állam engedi a kapitalista gazdaság elemeinek ideiglenes alkalmazását. A paraszt és városi iparos polgárság a piacra viheti a termékeit, a piac határozza meg az árát. Magáncégek jöhetnek létre, és megjelenhet a külföldi tőke is. Mindez addig érvényes, amíg a helyzet normalizálódik, és a szocializmus gazdasági eszközei beindulnak.

A NEP bevált. A gazdaság normalizálódott, a munkásság enni kapott, a politikai helyzet megnyugodott. Kiderült azonban, hogy a kapitalista módszerek engedélyezése lehetővé tette, hogy egyesek újra meggazdagodjanak, új tőkésosztály jöjjön létre, ami újra a kapitalizmus bevezetését akarhatja, és ezért küzdeni fog a munkásparaszt hatalom ellen.

A szocialista rendszerek reformja, átalakítása erre a lenini tapasztalatra épül. A reform önmagában nem veszélyezteti a szocializmust, sőt szükséges a fejlődéséhez. A reform akkor válik életveszélyessé, ha megkérdőjelezi a dolgozó osztályok politikai hatalmát, ha engedi a szocializmussal szembeni erők szervezkedését, ha aláássa a szocializmus elért eredményeit, ha megtöri a dolgozó tömegek hitét a szocializmusban.

1955-56-ban erre történt kísérlet Magyarországon. A szocializmus javításának jelszava alatt olyan programok fogalmazódtak meg, amelyek a szocializmus megdöntését szolgálták. 1956-ban a szocializmust nem tudták megdönteni. 1989-90-ben az 1956-os tapasztalatok birtokában már sikeresen hajtották végre a rendszerváltást, a szocializmus megdöntését.

Kornai János akadémikus nem is titkolja művében, hogy mi a reformot követelők igazi célja: „Rövid távon üdvös a reform minden olyan mozzanata, amely a kortárs nemzedékek életét akár csak egy kissé megkönnyíti: legalább valamelyest emeli sok ember életszínvonalát, növeli sok ember szabadságát és autonómiáját, ritkábbá teszi a megaláztatást, enyhíti a félelmet. Hosszú távon pedig a reform eróziót indít el a halhatatlan

A BELÜGYMINISZTERIUM SZÉKHÁZA 1950-BEN, MA KÉPVISELŐI IRODAHÁZ

szocialista rendszer alapjaiban, felbomlasztja annak hatalmi struktúráját, az eszmék és az erkölcsök feletti uralmát. Ezzel előkészíti a talajt a valóságos rendszerváltásra.”

HOL TÉVEDETT AZ MDP?

A Magyar Dolgozók Pártja (MDP) Központi Vezetősége a szocialista rendszer addigi működését, politikáját, sőt működési rendszerét alapvető kérdésekben kívánta megváltoztatni.

„Gyökeresen meg kell változtatni a párt gazdaságpolitikáját, csökkenteni kell az iparosítás ütemét, mindenekelőtt a nehézipar fejlesztésének ütemét.” – mondta ki a határozat. „Az új gazdaságpolitikai irányvonalnak alapvető célkitűzése: a lakosság, mindenekelőtt a munkásosztály életszínvonalának lényeges és állandó emelése.”

A változások nem csupán a gazdasági szférát érintették, hanem a politikait is. „Fel kell számolni az egy személyes vezetést és véget kell vetni a pártban és az egész országban a személyi kultusznak.” – emelte ki a határozat. „Helyes viszonyt kell teremteni a párt vezetése és az állam vezetése, a Minisztertanács között.”

E döntések keretében jobban elkülönültek a funkciók. Az MDP mint politikai párt elvi, politikai döntéseket volt hivatott hozni, a kormány pedig a gazdaságirányítás, az államirányítás konkrét feladatait végezte.

Az MDP programja nem kérdőjelezte meg a szocializmus alapvető ismérveit. Nem csak hirdette a szocializmust, hanem azt is akarta megvalósítani. A hiba ott következett be, amiről sorozatunkban már beszéltünk, hogy Rákosi vezetése idején a párt nem volt képes végigvinni az igazi reformot. Ez lehetőséget adott a szocializmus ellenfeleinek, hogy magukat tüntessék fel „reformereknek” és támadják nem csak a szocializmus hibáit, de magát a szocializmus lényegét.

„NAGY IMRE MAGA NEM AKARTA AZ ELLENFORRADALMAT...”

„Nagy Imre maga nem akarta az ellenforradalmat, de az események logikája ahhoz vezetett, hogy ő végső soron

MEGINDUL A PIAC A NEP IDEJÉN

lehetővé tette az ellenforradalom számára, hogy kibontakozzék, s nemcsak a párt, de a haza árulójává is vált.” – mondta Kádár János Gorbacsovnak 1985-ben.

Az első Nagy Imre-kormány idején, 1953-55 között megindult a kormány politikai eltávolodása a kormányzó párttól. Létrehozták a Minisztertanács Titkárságát és a Tájékoztatási Hivatalt, amelyek politikai funkciókat kaptak. 1988-89-ben Németh Miklós kormányzása idején ugyanez a folyamat játszódik le, csak akkor már gyorsabban és határozottabban.

A politikai reform része volt az is, hogy az Államvédelmi Hatóság önállóságát megszüntették és beolvasztották a Belügy-minisztériumba. Ezt az MDP is akarta, de Nagy Imre engedte az állambiztonsági szervek támadását, ami oda vezet, hogy az állambiztonság nem tudja megvédeni az államot, amikor kellene. Hasonló folyamat zajlik majd le 1988-89-ben is.

1952-BEN MEGÉPÜLT AZ ÁLLAMI ÁRUHÁZ

1954-ben megalakult a Hazafias Népfront, amely Nagy Imre elképzelései szerint politikai ellenőrzést, politikai ellensúlyt képezett volna az MDP-vel szemben, és kedvező esetben elvezethetett volna a politikai többpártrendszerhez. 1988-89-ben hasonló folyamatok zajlanak le, amikor a Pozsgay Imre vezette Népfront a szocializmus ellen fellépő erők egyik gyülekező helye lesz.

Nagy Imre reformkonceptiója szerint vissza kellett volna térni az 1948 előtti időszakhoz, amikor a politikai hatalom még nem a munkásosztályé volt. Vissza 1947-48-hoz, ahhoz az időhöz, amikor megnyilvánulási lehetőséget kaptak különböző politikai érdekek, amikor elismerték a csak részben államosított gazdaság keretein belül az egyénileg gazdálkodó parasztok, kisiparosok és kiskereskedők jogát a magántulajdonhoz.

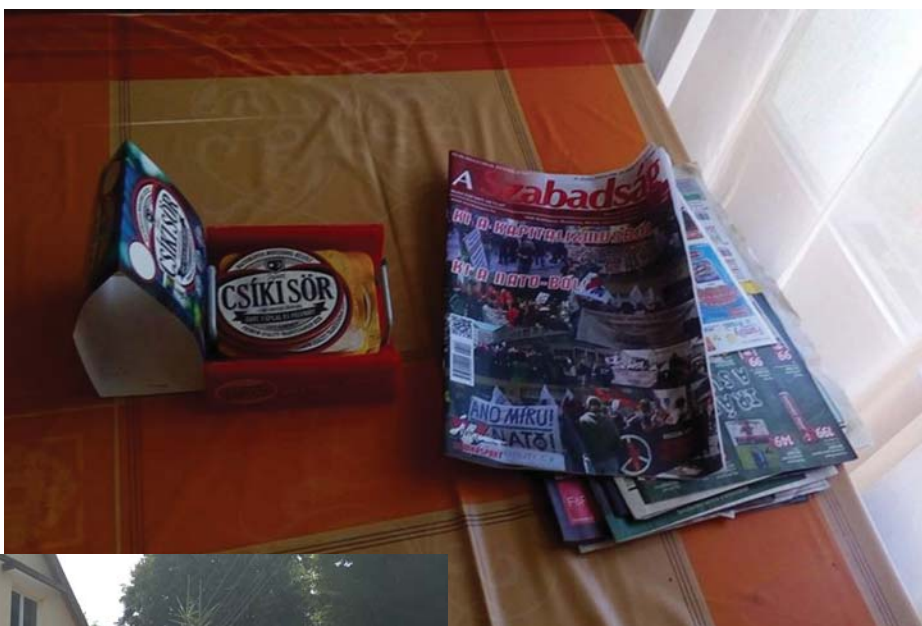
A jövő héten megtudjuk, hova vezetett az események logikája.

SZABADSÁGOM EGY PERCE

Családommal nyári szabadságomat töltvén, mi is útnak indultunk, hogy az éves fáradalmakat kipihenhessük kis hazánk egy-egy szép nyugodt, csendes szegletében.

Belső-Somogy megye útjain autózva, a nyári melegnek köszönhetően, kellőképp megszomjaztunk, ezért szükségesnek véltük, hogy megálljunk valamelyik településen egy frissítő elfogyasztására.

Persze hol is álljunk meg máshol, ha nem Somogyaszalón, ahol jelenleg helyi időközi választások ideje van! A helyi kiskocsmába belépve rögtön tudtuk,

miatt nem volt módunk, hogy ezt megvárjuk. Azt viszont örömmel tapasztaltuk, hogy az előzetes „kampányhadjáratunk” során ott hagyott „A Szabadság” újságunk még most is ott van az asztalokon, amit az oda látogatók szívesen lapozgatnak.

Frissítőnket elfogyasztva, jóérzéssel ültem be autónkba, hogy folytassuk utunkat a megérdemelt pihenés felé, mert mint a leírt példa is mutatja, az itteni feladat első felét teljesítettük, annak gyümölcse pedig a beérés folyamatában van.

FEHÉRVÁRI ZSOLT
KB-TAG

hogy ez duplán jó döntés volt, mert amit ott tapasztaltunk, az egészen meglepő volt számomra. A bent ülő vendégek csendben üldögéltek asztaluknál, kortyolgatták poharuk tartalmát, és halkán beszélgettek. Köszönésünket azonnal viszonzták, és már, mint régi ismerőst fogadtak. Azt nem tudni, hogy megjelenésünknek köszönhetően-e, de az asztaltársaságok mindjárt a jövőbeli választást hozták szóba, és a továbbiakban már arról folyt a diskurzus. Érvek szóltak pro és kontra...

Nem tudni, lett-e eredménye a véleménycserének, mert az idő rövidegsége

A NEMZETI TÚLÉLÉS MAI PROGRAMJA AZ ÁLLAMALAPÍTÁSRA EMLÉKEZETT A MUNKÁSPÁRT

BUDAPESTEN, AZ ÚJBUDAIPAC ELŐTT KERÜLT SOR A MUNKÁSPÁRT IDEI KÖZPONTI RENDEZVÉNYÉRE AUGUSZTUS 20-A ALKALMÁBÓL. A PÁRT AKTIVISTÁI KENYÉRREL ÉS VÖRÖSBORRAL KÍNÁLTÁK AZ ARRA JÁRÓKAT, ÉS TERMÉSZETESEN MINDENKI HOZZÁJUTHATOTT A SZABADSÁGHOZ ÉS A PÁRT MÁS KIADVÁNYAIHOZ.

AZ ÜNNEPSÉG RÉSZVEVŐIT KAJLI BÉLA, AZ ELNÖKSÉG TAGJA, BUDAPESTI ELNÖK KÖSZÖNTÖTTE. MINDEN ÉVBEN MEGEMLEKEZÜNK AZ ÁLLAMALAPÍTÁS ÜNNEPÉRŐL, MONDTA, HAGYOMÁNYAINKHOZ HÍVEN AZ EMBEREK KÖZÖTT, AZ UTCÁN. AZ ÜNNEPSÉG SZÓNOKA THÜRMER GYULA, A MUNKÁSPÁRT ELNÖKE VOLT.

NEMMEL SZAVAZUNK OKTÓBER 2-ÁN

A mai napon útjára indítjuk a Munkáspárt népszavazási kampányát – mondta Thürmer Gyula. Ezt a népszavazást nem mi kezdeményeztük. De mi nem azt nézzük, kié az ötlet, hanem azt, hogy jó-e. Segít-e a dolgozó embereknek, segít-e nekünk, magyaroknak.

Szükség van népszavazásra. Mindenkinek lehetőséget kell adni, hogy érdemben elmondja véleményét az ország sorskérdéséről.

Szükség van erre a népszavazásra. Meg kell mondanunk: akarjuk-e migránsok betelepítését vagy sem. Meg kell mondanunk, elfogadjuk-e, hogy az EU kötelező határozatot hozzon akartunk ellenére, vagy sem.

Mi nem akarjuk, hogy migránsokat telepítsenek az országba. Van elég gondunk anélkül is. A szegénységet, a nyomort még nem küzdöttük le. Még milliók élnek falvakban, amelyeket fényévi távolság választ el a fejlett nyugattól. A cigányság helyzetét még nem rendeztük tartósan, a közmunka csak átmeneti válasz a bajokra.

Mi nem akarjuk, hogy EU kötelező határozatokkal irányítsa az EU népeit. Ma egyik vezető sem hordja zsebében a bölcsek követ. A nemzeteknek, a nemzeti parlamenteknek, a dolgozóknak kell beleszólást kapniuk saját sorsuk eldöntésébe.

MINDEN TÖRTÉNELMI DÖNTÉSNEK ÁRA VAN

A magyarságnak nem először kell sorsfordító kérdésekben dönteni. – emelte ki a Munkáspárt elnöke. Árpád idehozott bennünket a Kárpát-medencébe. Letelepeltünk, szép, nyugodt hazát kaptunk. Azonban mindennek ára volt. Lemondtunk a vándorlásról, lemondtunk arról, hogy tovább menjünk és a fejlettebb nyugaton éljünk. Európában voltunk, de annak keleti részén, s ott vagyunk ma is.

Szent István felismerte, hogy a nemzet túléléséhez új módon kell megszervezni magunkat, új módon kell gondolkodnunk, új módon kell élnünk. Megszületett a feudális állam, az első királyság. Az ősi hit helyett újat vettünk fel, a kereszténységet. Több mint ezer év távlatából is nyugodt szívvel mondhatjuk: ez volt az egyetlen perspektívát kínáló koncepció. Ez volt a nemzeti túlélés programja.

De tudnunk kell, hogy a történelemben semmi sincs ingyen. Mindennek megfizetjük az árát. A feudalizmus földesurakat és jobbágyokat teremtett. Egy rendszert, ahol az egyiknek mindene volt, a másoknak semmije. 1848-ig éltünk benne. Más országok, más népek már jóval előbb levetették a jobbágyaság igáját, már jóval előbb indulhattak el a gyorsabb fejlődés felé.

Magunkra vettük a nyugati hitet és vele együtt utat nyitottunk az egyház mind teljesebb politikai, szellemi, sőt anyagi uralkodása előtt. Az angolok nemzeti egyházat teremtettek, a polgárosodó Nyugat-Európa megszülte a protestáns mozgalmat. Nálunk 1945-ig az katolikus egyház volt a legnagyobb földbirtokos.

Ma is arra vagyunk büszkék, hogy István a koronát a pápától kapta.

BECSÜLJÜK MEG A 20. SZÁZAD NAGY KÍSÉRLETET!

A 20. században tettünk egy nagy kísérletet, hogy behozzuk az évezredek lemaradást – folytatta Thürmer Gyula. A 20. század közepén azt mondtuk: Legyen a fejlődés forrása a sok millió szegény! Nyissuk meg az iskola kapuit, tanulhasson mindenki! A tehetség vigyen előbbre, ne a pénz! Szüntessük meg a népbetegségeket, az egészségünk tőlünk függjön, ne attól, hogy kinek mennyi pénze van! Adjunk munkát mindenkinek, hiszen a munka tesz emberré!

És a kísérlet sikerült. Jobban kezdünk élni, mint bármikor a magyar történelemben. Előreléptünk önmagunkhoz és szomszédjainkhoz képest.

Valamennyit behoztunk történelmi lemaradásunkból. Ezt a kísérletet neveztük szocializmusnak.

Persze, ennek is ára volt. A szocializmus nem engedi az embereket nyomorba dönteni, nem engedi a béka feneké alá jutni. De a szocializmusban nem lehet korlátlanul gazdagodni sem. Apáink, akik a nyomorból jöttek, elfogadták ezt az árat. Elfogadták, mert jó volt nekik. A mi nemzedékünk is elfogadta, mert tanulhattunk, dolgozhattunk, biztonságban élhettünk.

De nem fogadta el mindenki. Nem fogadta el az, aki valaha a munkásai vagy parasztjai munkája árán gazdagon élhetett. Nem fogadta el az, aki kevesellte azt, amit a szocializmus adott, aki abban hitt, hogy nem vagyunk egyenlők, én gazdag akarok lenni, nekem több jár.

27 éve újra fordult a sorsunk. Igaz, senki sem kérdezett meg bennünket. Nem volt népszavazás arról, hogy akarjuk-e a kapitalizmust. 27 év alatt rengeteg minden változott. Európát ígérték, s láss csodást: mehatsz nyugatra, nem kell vízum. Dolgozhatsz nyugaton.

Arubóséget ígérték, meg is kaptad. Fél életedet eltöltheted a plázában, milliószámra tukmálnak rád dolgokat, amire nincs is szükséged. Szabadságot ígérték, és megkaptad. A Facebookon névtelenül szidhatjuk a kormányt, a pártokat, egymást és egymás anyukáját.

A változásnak most is ára volt, amit te, én, mi, valamennyien fizetünk. Sok millió szegény és néhány százezer gazdag országa lettünk. A társadalom csoportokra oszlott az átjárás minden reménye nélkül. Nem a tehetség számít, a pénz számít. Ezzel az egyszerű szabállyal milliókat löktek ki a társadalom szélére, és ezzel együtt milliók tudásától, tehetségétől fosztják meg az országot.

Nem hoztuk be sem a németeket, sem az osztrákokat, sőt a különbség megnőtt. A nyugat kirabolja az országot. Negyedszázada csak a pénzünket vették el, amikor milliószámra sózták ránk a Gorenjéket. Ma már a legjobb szakembereket, orvosokat, szakmunkásokat viszik ki. Idehaza a megmaradt munkaerő színe-javát ugyancsak külföldi cégek viszik el. Az EU-ban csak látszólag vagyunk egyenlők, a németek, a franciák dirigálnak. És ha ők a szakadék felé visznek bennünket, mi velük rohanunk.

SZOROSABB KAPCSOLATOT AZ EURÁZSIAI UNIÓVAL!

Állítsuk meg a tehetségekkel való pazarlást! – emelte ki Thürmer Gyula. A tehetséges fiatal tanulhasson, segítse a társadalom! Ne külföldnek képezzünk orvosokat, mérnököket, lakatosoka és villanszerelőket, hanem magunknak!

Az egészségünk a köz ügye legyen, és ne a pénztárcánk függvénye! Az ország megtermelt jövedelmének minden 100 forintjából 10 menjen az egészségügyre!

A magyar ipart, a magyar termelést fejlesszük, ne a külföldi autógyárakat pénzeljük! A mezőgazdaságot adjuk vissza az országnak, a falunak! A vidéki életet tegyük gazdaggá, vonzóvá!

Boldogulásunkat az Európai Unió kívül kell megtalálni. Az EU-ban nem azt termeljük, amire szükség és amihez értünk, hanem azt, amit engednek és amit megvesznek. Kezdjük el új alternatívák feltárását.

A jövő évtizedek biztonságát az Eurázsiai Unióval való szorosabb kapcsolat, az Eurázsiai Unióhoz való csatlakozásunk teremtheti meg. A folyamat nem egy perc alatt valósul meg. Az EU tagjaként Magyarország törekedjen a keleti és a déli nyitásra, az Eurázsiai Unióval való mind szorosabb kapcsolatra!

AHOL MINDEN HATALOM A DOLGOZÓ NÉPÉ

Befejezésül hagy emlékezze vissza gyermekkoromra. – mondta a párt elnöke. Augusztus 20-án az alkotmányt ünnepeltük. Tudják azt, ami úgy kezdődött, hogy a Magyar Népköztársaságban minden hatalom a dolgozó népé.

Családi ismerőseink közül nem emlékszem senkire, aki az egész alkotmányt olvasta volna. De tudják mit: nem is kellett! Az az egy mondat is elég volt. Apropó, az az egy mondat hiányzik a mostaniból. Legalább is nekünk. Nekem. Neked. Millióknak.

Szeretnék olyan országban élni, ahol az alkotmány így kezdődik: itt minden hatalom a dolgozó népé. Ugyanis csak a közösségi társadalom menthet meg bennünket. Az a társadalom, amelyet nem a pénz logikája működtet, hanem az ember érdekei. Ez az új társadalom el fog jönni, meg fog születni, efelől nincs kétségünk.

BELARUSZ VÁLASZTÁSOK ELŐTT

Szeptember 11-én parlamenti választásokat tartanak Belaruszban. „Ne engedjétek, hogy egyesek a választásokat a mostani rendszer leváltására használják! Mi lenne a rendszerváltás következménye, ezt jól tudjuk saját keserű tapasztalatunkból, és abból is, ami szomszédjainknál történt.” – hangsúlyozza a Belarusz Kommunista Párt választási felhívásában.

A Belarusz KP parlamenti párt, és a jelenlegi elnök, Alekszandr Lukasenko irányvonalát támogatja. Egyetért a független, a nép érdekeit szem előtt tartó politikával. A köztársaság elnöke a közelmúltban kiemelte: támogat minden fajta változást, reformot, korszerűsítést az ország életében, de ellenez mindenfajta rombolást, a belarusz nép értékeinek kiárusítását.

A belarusz parlament 110 tagját egyéni választókerületekben választják. A szavazás érvényes, ha a választók több mint fele szavaz. A nyertes az, aki a szavazatok többségét megszerzi.

VÁLASZTÁSI KAMPÁNY BELARUSZBAN

LUKASENKO ELNÖK BELARUSZ OLIMPIKONOKKAL

Szavazhat minden 18. életévét betöltött állampolgár.

Jelöltséghez azonban 21 év betöltése szükséges. A jelölteknek ezer ajánlást

kell összegyűjteniük. A mostani választásokra 522 jelöltet regisztráltak. A központi televízió minden jelölt számára biztosít megjelenési lehetőséget.

A belarusz politikai rendszerben a politikai pártok nem jutnak lényeges szerephez. A parlamenti képviselőket egyéni választási körzetekben választják, és sokkal többet számít az egyén szakmai tudása, emberi jelleme, mint párttagsága. Politikai ellenzék van, léteznek pártok is, de soha az elmúlt évtizedekben nem tudtak társadalmi befolyásra szert tenni, bár a nyugati országok jelentős anyagi és politikai támogatást adnak nekik.

Az emberek elismerik a belarusz modell teljesítményét. Belarusz, amely igen rövid önálló állami létre tekint vissza, ma független ország. A 9,4 millió lakosú ország elfogadható életszínvonalal rendelkezik. A 2008 óta tartó európai válságot aránylag jól átvészelte. Az idén duplájára nőtt a munkanélküliség, de így is csak 46,6 ezer fő.

A minimálbér 2015 elején 32 ezer forint volt, az átlagfizetés 124 ezer. A problémát az okozza inkább, hogy a belarusz rubel árfolyamának negatív

A Magyar Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Frankfurter Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51a.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.

változása miatt a fizetések ma dollárban, euróban kifejezve kevesebbet érnek, mint korábban.

A fogyasztói árak tavalyihoz képest 17 százalékkal nőttek, de még így is elviselhetőek. Egy kiló csirkemellfilé 834 forint, egy kiló alma 300 forint, a legdrágább belarusz televízió 180-200 ezer forintba kerül. Egy metrójegy ára 69 forint. Minszkben egy új lakás négyzetmétere 350-370 ezer forint. Igaz, lakbérre és rezsi egyre többet kell fizetni. E mögött az áll, hogy eddig a belaruszok a tényleges rezsi 28 százalékát fizették, a többit az állam fedezte.

Az emberek életkörülményei nem azonosak. A statisztika szerint a legjobb helyzetben a 40-60 év közötti, nagyvárosban élő, saját lakással rendelkező emberek vannak. A belarusz modell nagyfokú szabadságot biztosít az embereknek. Az egyetemekről kikerülő fiatalot keresik a nagy gazdasági cégek. Sokan vállalnak munkát Oroszországban vagy az EU országaiban.

KOMMUNISTA FIATALOK GYŰLÉSE A VÁLASZTÁSOK ELŐTT

ÚJ ÚTON JÁRNAK

„Irán szorosabbra szeretné fűzni viszonyát a kommunista Kubával” - mondta Mohammad Dzsavad Zarif iráni külügyminiszter hétfőn Havannában, a kubai vendéglátójával, Bruno Rodriguezzel tartott találkozáján az MTI beszámolója szerint. „Ez egy alkalmas időpont a kapcsolataink megerősítésére” - jelentette ki Zarif, hozzátéve, hogy kormánya megállapodásokat akar kötni a havannai vezetéssel a kultúra, az oktatás, az ipar, az energetika és a biotechnológia területén való együttműködésről.

A felek más, nemzetközi témákról is eszmecsere folytattak, tekintettel az el nem kötelezett országok mozgalmának közelgő csúcstalálkozójára, amelyet szeptemberben tartanak Venezuelában. „Egy új utat fogunk kijelölni” - hangoztatta az iráni diplomácia vezetője, felidézve, hogy mindkét ország évtizedek óta szembeszáll az Egyesült Államok törekvéseivel. „Mi mindig is a nagy kubai nép pártján álltunk az atrocitások és igazságtalan szankciók ügyében, és ez kölcsönös volt” - fogalmazott Zarif, dicsérve a kubaiak kitartását az Egyesült Államok nyomásával szemben. A találkozón elhangzott, hogy Havanna támogatja Irán jogát egy békés atomprogram folytatására, Teherán pedig elítéli a Kubával szemben továbbra is fenntartott amerikai gazdasági embargót.

A kubai média szerint Havanna az első állomása volt Zarif latin-amerikai körútjának, amelynek során az iráni diplomácia vezetője - egy több mint hatvan fős állami delegáció élén, valamint több iráni vállalat vezetőjének kíséretében - Nicaraguába, Ecuadorba, Chilébe, Bolíviába és Venezuelába is ellátogat.

NAGYOT HAZUDOTT CLINTON

Csaknem egy évig tartó nyomozás után újabb, olyan elektronikus levelekre bukkant az FBI, amelyeket sem Hillary Clinton, sem az ügyvédjei nem adtak át a nyomozó hatóságoknak - tájékoztatott az MTI. A hivatalos leveleket Clinton külügyminiszterként írta, és a saját, magánszerverén küldte el. Összesen 14 ezer 900, eddig rejtve maradt levélről van szó. Hétfőn egy szövetségi bíró felszólította a külügyminisztériumot, hogy terveivel ellentétben még október előtt fedje fel, hozza nyilvánosságra ezeket a leveleket. Ám közben az igazságügyi minisztérium ügyvédjei is bejelentést tettek: közölték, hogy a nyilvánosságra hozatal előtt szeretnék átnézni Hillary Clinton levelezését.

A külügyminisztérium ügyvédi csapata és a Judicial Watch (Igazságügyi Figyelő) nevű konzervatív jogászforum tárgyalásokat folytat arról, hogyan és miként lehet nyilvánosságra hozni a szóban forgó leveleket. Tom Fitton, a Judicial Watch elnöke James Boasberg szövetségi bíró döntése után közleményt adott ki, amelyben szervezete nevében is örömet fejezte ki, hogy a bíró elutasította a külügyminisztérium azon tervét, hogy csak októberben hozza nyilvánosságra a leveleket. Fitton leszögezte, hogy a Judicial Watch ugyan megpróbál együttműködni a külügyminisztériummal, de az lassú és akadályozza a dokumentumok nyilvánosságra hozatalát. Eközben a Clinton a múlt hétvégét adománygyűjtő rendezvényeken töltötte, gyarapszik a kampányára összegyűjtött pénz, és a volt külügyminiszter jó úton van ahhoz, hogy elérje a saját maga által célként megjelölt egymilliárd dollárt.

EGYÜTT ÜNNEPELTÜK AZ ÁLLAMALAPÍTÁST

